

Nr 66.

Ankom till Riksdagens kansli den 6 maj 1911 kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående viss ändring i öfvergångsbestämmelserna i kungl. kungörelsen den 18 juni 1910 angående aflöningsreglemente för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning.

(3:e Afd.)

I en till Riksdagen aflåten, till statsutskottets förberedande behandling öfverlämnad proposition, nr 164, af den 31 mars 1911 har Kungl. Maj:t under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag föreslagit Riksdagen att dels besluta sådan ändring i de vid nu gällande aflöningsreglemente för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning fogade öfvergångsbestämmelser, att, bland tjänstemän af lägre grad, gränsridare uppflyttas från första till andra gruppen, dels ock medgifva, att den sålunda beslutade nya bestämmelsen må tillämpas så, som om den varit gällande vid 1911 års ingång.

Till ofvanberörda statsrådsprotokoll har departementschefen i detta ärende anført följande:

*Departements-
chefens
yttrande.*

»I öfvergångsbestämmelserna till nådiga kungörelsen den 18 juni 1910 angående aflöningsreglemente för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning stadgas beträffande de tjänstemän vid tullverkets nämnda afdelningar, hvilka öfverginge å 1911 års stat, att i afseende å beloppet af den fasta ingångsaflöningen vid sådan öfvergång skulle tillämpas, bland andra, följande bestämmelser. Tjänste-

män af lägre grad skulle, i likhet med tjänstemän af högre grad, anses vara fördelade i tre grupper, af hvilka andra gruppen skulle omfatta, bland andra, vaktmästare med minst 1,500 kronors begynnelseafflöning samt tredje gruppen, bland andra, gränsridare. Tjänsterna skulle anses hafva jämväl före år 1911 tillhört den grupp, dit de, enligt hvad nu sagts, vore hänförliga. Tjänsteman skulle äga tillgodoräkna sig dels den tid som föflutit sedan han, vare sig på grund af konstitutorial eller, efter ingången af år 1908, på grund af förordnande i följd af frågan om omreglering af tullverkets stater, tillträdt innehafvande å ordinarie stat redan uppförd befattning eller annan ordinarie befattning, tillhörande samma eller högre grupp, dels den tid, hvarunder han efter år 1900 på grund af stadigvarande förordnande inom tullverket bestridt vare sig tjänst å extra aflöningsstat eller tjänst med aflöning å extra stat eller ock tjänst i omedelbar eller medelbar succession efter sålunda förordnad tjänstinnehafvare, dock under villkor att den sålunda bestridda befattningen vore att anse såsom motsvarande eller jämförlig med tjänst inom samma grupp som den tjänst, hvilken tillträdes, eller inom högre grupp.

Vid den 10 december 1910 företagen pröfning af frågan om bestämmande för vederbörande tjänstinnehafvare af fast ingångsaflöning å 1911 års stat har generaltullstyrelsen förklarar, att vaktmästarne vid tullbevakningen i Haparanda Otto Romanus Rutberg, Karl Fredrik Sandberg och Gustaf Adolf Bergman samt vaktmästarne å kustbevakningsångaren i Haparanda tullkammardistrikt Karl Hjalmar Lund och Karl Ulrik Johansson, hvilka samtliga under afsevärda tider bestridt gränsridarejänst — vid det förhållande att vaktmästare vid tullbevakningen i Haparanda och de å kustbevakningsångaren i Haparanda tullkammardistrikt anställda vaktmästare, hvilkas begynnelseafflöning vore 1,500 kronor, i ofvan omförmälda öfvergångsbestämmelser sålunda hänfördes till andra, men gränsridare till första gruppen bland tjänstemän af lägre grad — icke vore berättigade att vid beräkning af aflöningsförhöjning få tillgodoräkna sig den tid, de varit gränsridare.

Hos Eders Kungl. Maj:t hafva sedermera bemälda vaktmästare i underdånighet anhållit, att deras föregående tjänstgöring i egenskap af gränsridare måtte få räknas dem till godo vid bestämmande af dem tillkommande aflöningsförhöjningar.

Öfver berörda ansökningar hafva såväl generaltullstyrelsen som statskontoret afgifvit infordrade underdåniga utlåtanden, därvid statskontoret anført, bland annat, följande.

Statskontoret ansåge skäl föreligga att i första punkten af nämnda öfvergångsbestämmelser den ändring vidtoges, att gränsridare uppflytta-

des från första till andra ålderstilläggsgruppen. Enligt den före innevarande års ingång för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning gällande lönestat åtnjöte gränsridare en aflöning af 1,000 kronor jämte två ålderstillägg å tillhopa 300 kronor samt vaktmästare vid kustbevakningen i Haparanda en aflöning af 1,050 kronor jämte två ålderstillägg å tillhopa 200 kronor; och vore enligt 1904 års aflöningsreglemente bägge dessa slag af tjänsteinnehafvare hänfödda till samma ålderstilläggsgrad, nämligen den första graden bland betjante. Den för granskning af tullverkets stater m. m. år 1908 tillsatta kommissionen hade föreslagit, bland annat, för vaktmästare inom andra lönegraden, däribland vaktmästare i Haparanda, en aflöning af 1,500 kronor jämte tre ålderstillägg å tillhopa 300 kronor, men för gränsridare en aflöning af blott 1,300 kronor jämte ålderstillägg till nyssnämnda antal och belopp; och borde enligt kommissionens förslag gränsridare fortfarande tillhöra den första ålderstilläggsgruppen, hvaremot vaktmästare med minst 1,500 kronors begynnelseaflöning, och således äfven vaktmästare i Haparanda, af kommissionen hänförts till andra ålderstilläggsgruppen. I fråga om nyssnämnda vaktmästare hade kommissionens förslag till lönestat blifvit godkänt af Eders Kungl. Maj:t och 1910 års Riksdag, hvaremot, på förslag af generaltullstyrelsen, gränsridarnes aflöning blifvit höjd till samma belopp som vaktmästares af andra lönegraden, nämligen 1,500 kronor med tre ålderstillägg å tillhopa 300 kronor. Denna löneförhöjning för gränsridarna syntes emellertid hafva bort medföra äfven den påföljd, att gränsridare uppflyttats till samma ålderstilläggsgrupp som vaktmästare med motsvarande aflöning. Då så ej skett, hade följden häraf blifvit att, ehuru gränsridare nu åtnjöte samma aflöningsförmåner som vaktmästare af andra lönegraden och före 1911 års ingång varit till och med något högre aflönade än nämnda vaktmästare, dessa senare icke ägde att för åtnjutande af aflöningsförhöjning tillgodoräkna sig föregående tjänstgöring såsom ordinarie gränsridare, hvilket torde vara så mycket mer obilligt som dylik vaktmästare enligt mom. 2 af förenämnda öfvergångsbestämmelser finge under viss förutsättning i sådant afseende föra sig tillgodo tjänstgöring såsom extra ordinarie betjänt.»

På grund af hvad sålunda förekommit och då det syntes rättvist, att de tjänsteinnehafvare, som berördes af den ifrågasatta ändringen, redan från och med innevarande år komme i åtnjutande af behörig aflöningsförhöjning, hemställde departementschefen om aflåtande af förenämnda proposition.

Utskottet, som icke haft något att erinra mot Kungl. Maj:ts förvarande framställning, hemställer,

att Riksdagen må

a) besluta sådan ändring i de vid nu gällande aflöningsreglemente för tjänstemän vid tullverkets lokalförvaltning samt kust- och gränsbevakning fogade öfvergångsbestämmelser, att, bland tjänstemän af lägre grad, gränsridare uppflyttas från första till andra gruppen, samt

b) medgifva, att den sålunda beslutade nya bestämmelsen må tillämpas så, som om den varit gällande vid 1911 års ingång.

Stockholm den 5 maj 1911.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.
